

Белік (Белік–Золотарьова) Наталія Андріївна (01.12.1957, с. Крисине Богодухівського району Харківської області) – хоровий диригент, педагог, заслужений діяч мистецтв України (2002), кандидат мистецтвознавства (2011), професор (2004), лауреат муніципальної премії ім. І. Слатіна (2004) та рейтингу «Людина року - 2004».

ID ORCID 0000-0003-3670-4037

Профіль в Google Академії:

<https://scholar.google.com.ua/citations?user=MSQV-WEAAAAJ&hl=ru>

Викладає дисципліни:

Рівень «Бакалавр»: диригування, Українська хорова література, Підготовка дипломної роботи бакалавра.

Рівень «Магістр»: Практика за фахом, виконавсько-педагогічна майстерність, Підготовка дипломної роботи магістра.

Третій, освітньо-науковий рівень: Наукове керівництво (доктор PhD).

Третій, освітньо-творчий рівень: Хорове диригування (вибіркова дисципліна).

Коротка біографія. Н. А. Белік-Золотарьова закінчила Харківську середню спеціальну музичну школу-інтернат (1976), Харківський інститут мистецтв ім. І. П. Котляревського (клас заслуженого діяча мистецтв України, кандидата мистецтвознавства, професора А. А. Мірошникової, 1981) та асистентуру-стажування Київської державної консерваторії ім. П. І. Чайковського (клас Героя України, народного артиста України, професора Л. М. Венедиктова, 1984). Працювала від 1976 року – як викладач співів та керівник дитячого хору в середній школі с. Подвірки Дергачівського району Харківської області, керівник хору Харківського механічного технікуму (1978-1979), дитячого хорового колективу Харківської середньої спеціальної музичної школи-інтернату (1981-1982), хормейстер Харківського камерного хору (1980-1982). Від 1981 року працює в стінах Харківського національного університету мистецтв імені І. П. Котляревського – як асистент, від 1984 р. – старший викладач і хормейстер оперної студії, від 1986 р. – головний хормейстер; також хормейстер хору студентів диригентсько-хорового факультету (1989-1990), від 1994 р. – доцент кафедри хорового диригування; у 2000-2005 рр. – декан вокально-хорового факультету, від 2004 р. по теперішній час – професор, працює на кафедрах

хорового диригування, сольного співу та оперної підготовки. 2002 р. отримала почесне звання заслужений діяч мистецтв України, у 2011 році захистила кандидатську дисертацію «Оперно-хорова творчість українських композиторів другої половини ХХ століття: шляхи розвитку».

Працюючи з хором оперної студії (1981 – 2009, від 2012 дотепер), Н. А. Белік здійснила постановку хорових сцен у понад 30 операх, зокрема: «Запорожець за Дунаєм» С. Гулака-Артемовського, «Утоплена» М. Лисенка, «Наталка-Полтавка» О. Щетинського, «Дідона та Еней» Г. Перселла, «Весілля Фігаро», «Чарівна флейта» В. Моцарта, «Травіата» Дж. Верді, «Продана наречена» Б. Сметани, «Євгеній Онєгін» П. Чайковського, «Царева наречена» М. Римського-Корсакова, «Франческа да Ріміні» С. Рахманінова, «Любов до трьох помаранчів» С. Прокоф'єва та ін. а часів її керування хор оперної студії вперше в Харкові виконав такі твори, як «Requiem» А. Сальєрі, «Te Deum» А. Брукнера, «Carmina Burana» К. Орфа, «Ромео і Джульєтта» Г. Берліоза, XIII симфонію «Бабин яр» Д. Шостаковича (уперше з оригінальним повним текстом Є. Євтушенка), кантату «Дробицький яр» О. Литвинова; здійснив національну прем'єру «Українського реквієму» В. Птушкіна; брав участь у виконанні таких масштабних полотен як «Requiem» Дж. Верді, IX симфонія Л. ван Бетховена, представив слухачам численні хорові композиції а cappella духовного і світського спрямування. Н. А. Белік-Золотарьова була призначена хормейстером концертів-звітів майстрів мистецтв і художніх колективів харківської області «Симфонія землі Слобожанської» (2001) та «Харків-моя любов»(2004) у Києві; на честь 15-річчя харківського архієрейського собору зведений хор харківських колективів виконав під її керуванням духовний концерт В. Зінов'єва «З нами Бог» (2007). Виконавську манеру хору оперної студії відрізняє яскрава монолітна звучність, філігранна техніка, надзвичайно якісна дикція, дивовижне, тембрально збагачене звучання, широка динамічна шкала й висока художня виразність.

Під орудою Н. А. Белік хор оперної студії брав участь у міжнародних та всеукраїнських фестивалях: «Хорові асамблеї» (1995, 2003, 2014, 2019), фестиваль православної хорової музики «До 250-річчя від дня народження Д. Бортнянського» (2001), «Полтавська ліра» (2004), «С. Рахманінов та українська культура» (2006) та ін.; у постановці опери «Весілля Фігаро» В. А. Моцарта й гастрольх в Іспанії (2003, у співпраці з Молодіжним академічним симфонічним оркестром «Слобожанський»).

Серед випускників її класу – народна артистка України М. А. Гончаренко, заслужена діячка мистецтв України О. Є. Чумак, докторка мистецтвознавства, професорка О. М. Батовська, докторка педагогічних наук,

професорка В. В. Тушева, доцентки, кандидатки мистецтвознавства О. М. Полтавцева, Ю. М. Іванова, І. В. Вербицька, О. В. Халєєва, О. Л. Заверуха, кандидатка мистецтвознавства, хормейстерка оперної студії Т. П. Сухомлінова, лауреатки і дипломантки всеукраїнських конкурсів Д. С. Козик, О. С. Бабенко, керівники численних хорових колективів та ін.

Є авторкою понад 50 наукових і науково-методичних публікацій.

Основні праці:

1. Диригування. Програма для музичних вузів з фаху «Хорове диригування». Київ, 1996. 42 с.;

2. Оперно-хорова творчість українських композиторів 80-90-х років ХХ ст.: навч. посіб. Харків, 2003. 208 с.;

3. Хорові сцени опери «Сулейман і Роксолана» О. Костіна як художній універсум. *Проблеми взаємодії мистецтва, педагогіки та теорії і практики освіти: зб. наук. пр.* Харків, 2009. Вип. 25. С. 247-257;

4. Оперно-хорова творчість як категорія сучасного вітчизняного хорознавства. *Традиції та новації у вищій архітектурно-художній освіті.* Харків, 2010 Вип.3. С. 11-17.

5. Перетини реального та ірреального в хоровій драматургії опери В. Губаренка «Вій». *Часопис Нац. муз. акад. України ім. П. І. Чайковського.* Київ, 2014. №2. С. 34-41.

6. Хорова драматургія опери «Катерина» М. Аркаса. *Музикознавча думка Дніпропетровщини.* Вип. 18 (1, 2020). Дніпро, ГРАНІ, 2020. С. 26 – 39.

7. В'ячеслав Палкін: шлях до професійної вершини. *Аспекти історичного музикознавства.* Харків, 2021. С. 125 – 143. Вип. ХХІІІ.